

Pra, ato që ju i quani probleme, ato janë të rëndësishme; Ato janë të rëndësishme deri ditën që nuk janë më të rëndësishme. Dhe dita kur ata nuk kanë më rëndësi është dita kur ju vetë arrini të shkatërroni shkaqet dhe arsyet e tyre. Dhe shkatërrimi i problemeve është krejtësisht i lidhur me vullnetin tuaj, me aftësinë tuaj për të rrëzuar energjinë e vullnetit tuaj në planin material të jetës suaj.

Dhe ajo që është më okulte në udhëzimin e ri është se vullneti i njeriut nuk është ai që ishte në të kaluarën. Në të kaluarën, në racën e lashtë, vullneti i njeriut ishte produkt i drejtpërdrejtë i dëshirës së tij egoiste, ndërsa në të ardhmen, vullneti i Njeriut është produkt i konfliktit midis vuajtjes së tij dhe vullnetit të Frymës që vendos kushtet e vuajtjes.

Dhe kur Njeriu ka vuajtur aq sa të kuptojë, brenda vetes, limitin, ose domosdoshmërinë e një kufiri për këtë vuajtje, ai rrëzon brenda vetes këtë energji që bëhet vullneti i tij dhe në atë moment, Njeriu përfiton nga vullneti i Frymës dhe është në atë moment që ai mund të shkatërrojë të gjitha kushtet që në të kaluarën shërbyen për të krijuar probleme brenda tij.

Ju këshilloj që të gjitha problemet e jetës suaj të krijohen në të gjitha aspektet e tyre, në të gjitha kushtet e tyre, nga Inteligjenca e Lartë brenda jush. Për evolucionin tuaj, për Njeriun e së nesërme, kjo lojë duhet të ndalet; Inteligjenca brenda tij, vullneti, fuqia e të cilit nuk e njeh, duhet të balancojë vetveten, në mënyrë që në një moment, në jetën e tij në rritje, në jetën e tij të ndërgjegjes, të arrijë të zvogëlojë në zero fuqinë e Shpirtit mbi mendjen e tij.

Dhe kur Njeriu ka fuqi vullnetare të mjaftueshme, vullnet të vërtetë, ai është në gjendje të zvogëlojë fuqinë e Frymës mbi mendjen e tij në zero, dhe kjo është kur Njeriu bëhet Mbinjeriu.

Në kuadër të këtij shpjegimi, mund të shikojmë fenomenin e problemeve, duke e çuar atë në një shkallë më të lartë të të kuptuarit, në kuptimin që mund të eliminojmë nga kjo përvojë, faktorin e rastësisë, të udhëzohemi në faktin se në këtë përvojë, ajo që na mungonte ishte inteligjenca e prodhuar nga vuajtjet që na penguan të jetonim vullnetin tonë real, Sepse edhe një herë vullneti ynë nuk kishte qenë produkt i konfliktit mes Frymës dhe vetvetes.

Dhe ky udhëzim, që njeriu po merr sot, është krejtësisht i ri në planetin Tokë, sepse kurrë më parë një Njeri nuk ka qenë në gjendje, as nuk ka dashur, as nuk ka dëshiruar, në kuadrin e ndonjë mandati si iniciator në planet, për të shkatërruar plotësisht fuqinë e Shpirtit mbi emocionin e mendjes së Njeriut.

Dhe pikërisht në këtë përvojë u vendos që, për t'u çliruar nga emocionin i shpirtit të Njeriut, Njeriu duhej t'i nënshtrohej përgjithmonë zgjedhës së Frymës, në mënyrë që të transmutonte, nëpërmjet shkrirjes, emocionin e frymës. Dhe kur emocionin e frymës u transmutua, Njeriu nuk ishte më i vdekshëm, por i pavdekshëm. Dhe kur njeriu është në mbretërinë e të pavdekshmeve, ai nuk i nënshtrohet më ligjeve të Frymës, sepse ai është vetë Frymë në materie.

Rëndësia e të kuptuarit se problemet, një ditë në jetën tuaj, duhet të ndalen plotësisht, të neutralizohen, të shkatërrohen, të pengohen të zënë rrënjë.

Dhe në shprehjen e vazhdueshme të përvojës suaj të përditshme, ku lindin probleme, majtas dhe djathtas, në raport me një qytetërim të pavetëdijshëm, njerëz të pavetëdijshëm, ekziston për Shpirtin një terren shumë i gjerë në të cilin ju, si individ, duke zotëruar edhe një mendje, duke zotëruar edhe një vullnet, duke zotëruar gjithashtu dashurinë dhe inteligjencën, jeni të detyruar në një moment të kuptoni se fuqia nga lart duhet të zbresë në nën-aeroplanët e realitetit dhe të thyhet një herë e përgjithmonë për të gjitha, në një mënyrë të fundit, zinxhirët e karmas.

Njeriu nuk duhet të vuajë më, Njeriu nuk do të vuajë më, por Njeriu, i cili nuk do të vuajë më, do të vuajë më parë në konfliktin që duhet të ekzistojë midis

tij dhe Frymës. Dhe është ky manifestim, në realitetin e tij të përditshëm, që ai do të përjetojë atë që unë di.

Dhe ata që kanë përjetuar atë që di unë, e kanë kuptuar atë që di dhe e kanë kuptuar se ajo që kanë kuptuar është e përsosur. Sepse Njeriu i së nesërmes nuk është më i racës së pestë dhe ligjet e Frymës që zbatoheshin në garën e pestë nuk do të zbatohen më për të. Pra, Njeriu i së nesërmes duhet ta kuptojë jetën në një mënyrë krejt tjetër të Plakut.

Dhe kur them se Njeriu i së nesërmes duhet ta kuptojë jetën në një mënyrë krejtësisht të ndryshme, krejtësisht të re nga Plaku, e kam fjalën pikërisht për këtë. Në mënyrë që në zanatin, në tranzicion, Njeriu i sotëm duhet të mësojë të mos shikojë prapa, ose në terma të ndryshëm, Njeriu i së nesërmes duhet të mësojë të mos shikojë prapa Plakun.

Njeriu i së nesërmes duhet të mësojë të jetojë jetën e së nesërmes, sot, dhe të mos jetojë më jetën e tij, sot, bazuar në prirjet që kishte dje. Dhe kjo gjendje është absolute dhe do të jetojë nga Njeriu i së nesërmes. Dhe njerëzit e së nesërmes, të cilët do t'i kenë jetuar këto kushte dhe do të kenë kuptuar ligjet e këtyre kushteve të reja, do të kenë fuqinë të pavdekshëm lëndën e tyre materiale.

Nëse keni vizionin për t'i shkatërruar, tashmë keni vizionin për t'i kapërcyer ato. Nëse tashmë keni vizionin për t'i shkatërruar ato, keni vizionin për të kapërcyer natyrën tuaj. Por së pari duhet të jesh brenda, sepse ky vizion nuk është një vizion psikologjik, ky vizion është një realizim i fuqishëm brenda vetes, egocentrik brenda vetes, gjë që vjen si pasojë e faktit se, në një moment të jetës tënde, ke kuptuar absurditetin e jetës së vjetër.

Dhe pasi të keni kuptuar absurditetin e mënyrës së vjetër të jetesës, do të jeni si unë, vetëm, i vetmuar, i lidhur vetëm në Shpirt me ata që kanë të njëjtin Shpirt, dhe gati për çdo eventualitet, që do të thotë gati për të marrë çdo vibrim, i cili duhet të ngjallë tek vetja energjinë e nevojshme për të bërë kontakt dhe për të punuar me forcat e të padukshmes.

Pra, problemet e sotme, problemet e çdo dite, janë shumë, shumë më të mëdha se ç'mund ta imagjinoni, por ato janë të mëdha nëse nuk i dini ligjet e reja.

Nëse nuk i dini ligjet e reja që nuk kanë më rëndësi, ato nuk kanë rëndësi, ato janë thjesht një zgjedhje, një bezdi, që ju të jetoni me të gjithë jetën.

Por nëse i njihni ligjet e reja dhe zbatoni ligjet e reja, do të shkatërroni mënyrën se si jeta është ndërtuar rreth jush dhe pak nga pak, do të filloni të jetoni një jetë krejtësisht të re, nuk them të re, sepse ka një ndryshim midis një jete të re dhe një jete krejt të re. Një jetë e re është ajo që është ndryshuar në jetën e vjetër. Një jetë krejt e re është një jetë që nuk ka të bëjë fare me jetën e vjetër.

Dhe kur Njeriu jeton një jetë krejt të re, ai nuk është në gjendje të abonohet në jetën e re, sepse iluzioni i ndryshimit të formës mes të dyve është po aq i madh sa jeta e vjetër, për jetën e re.

Por kur njeriu jeton jetën krejt të re, ai është krejtësisht në një kohë tjetër, dhe nuk ka të drejtë për asgjë tjetër përveç vetes.

Dhe kur Njeriu kupton se nuk ka të drejtë për asgjë tjetër përveç vetes, ai i kupton kushtet absolute të jetës krejt të re. Dhe nuk është nëpërmjet inteligjencës dhe intelektit që ai mund ta jetojë këtë jetë dhe ta kuptojë atë, kjo është nëpërmjet vibrimit brenda tij, që organizon mendjen e tij, emocionet e tij, vitalin dhe materialin e tij.

Një jetë krejt e re është një jetë krejtësisht e re. Është një jetë që nuk të përket ty. Është një jetë që është procesi, ky është rezultati, ky është manifestimi, i Energjisë brenda teje, i përcaktuar nga fuqia brenda teje për ta

marrë atë. Në jetën krejt të re, egoja nuk shihet, ose shihet gjithnjë e më pak; Në jetën krejt të re, personaliteti nuk ndihet, ose ndihet gjithnjë e më pak; Në jetën krejt të re, vetëm shpirti ekziston në harmoni vibratore me egon, e cila është në harmoni vibratore me personalitetin, në mënyrë që të formohet një bosht, dhe përmes këtij boshti kalon Energjia e rrymës së rrezeve të cilës ju është caktuar, dhe është nga kjo Energji që ju jetoni; Është kjo Energji me të cilën ushqehesh; Është kjo Energji që ju përdorni për të zbritur në materie, Shpirti i Perëndisë.

Dhe kur në jetën krejt të re, Njeriu zbret në materie, Shpirti i Perëndisë: çdo frymë që është kundër saj dhe çdo frymë që është kundër Dritës së këtij Shpirti, nuk mund të depërtojë në hapësirën ku ky Njeri evoluon dhe përparon, sepse kjo hapësirë është e pacënueshme, sepse kjo hapësirë është Dritë.

Kështu që po ju shpjegoj gjëra të thjeshta, të përditshme: po flas për probleme, dhe po përpiqem t'ju bëj të kuptoni rëndësinë e problemeve, për t'ju dhënë një perspektivë që nuk është njerëzore, por rezultat i një ndërgjegjësimit total për realitetin e ligjit të Shpirtit.

Kur them, vendos sëpatën do të thotë të shkatërrosh shkakun e vuajtjes, është një mënyrë për të shprehur këtë ligj, por shumë, që në fillim për shkak të mungesës së përvojës, kanë futur sëpatën dhe kanë prerë gishtin, por kjo është pjesë e përvojës, dhe me përvojë mëson të fusësh sëpatën dhe të mos i presësh gishtat askujt.

Ndërgjegjja është krijuese, jo shkatërruese; Ndërgjegjja është harmoni. Problemet e përditshme, problemet tuaja, janë iluzione, të krijuara nga mendja brenda jush, për t'ju shëtitur në rrjedhën e emocioneve tuaja, dhe ashtu si trofta, ju e kaloni kohën duke hopping rreth.

Kur them se Njeriu i së nesërmes nuk do t'i përkasë vetes, po flas një nga të vërtetat më të mëdha të panjohura për Njeriun e lashtë. Njeriu i së nesërmes nuk do t'i përkasë vetes dhe tashmë në përvojën tuaj, keni pasur momente kur keni ndjerë se nuk i përkisni vetes. Kjo vetëdije është shumë e madhe dhe po bëhet gjithnjë e më e madhe.

Dhe kur nuk i përkasim më vetes që ndihemi mirë me veten; Për sa kohë që i përkasim vetes, ne jemi të gozhduar në lëkurën tonë, por kur nuk i përkasim më vetes, ndihemi mirë me veten. Por egoja nuk e do këtë, sepse egoja duhet t'i përkasë të jetë e sigurt se ekziston në mendje, se ndihet në emocione, se jeton në material; Egoja duhet të jetë e sigurt se është gjallë. Gruaja duhet të jetë e sigurt se burri i saj e do atë, burri duhet të jetë i sigurt se gruaja e tij është besnike; Duhet të jemi të sigurt, por kjo siguri është efemerale.

Por kur dy qenie jetojnë në jetë dhe njëra nuk i përket vetes dhe tjetra nuk i përket vetes, as njëra nuk i përket tjetrës dhe kur një burrë nuk i përket më gruas së tij dhe gruaja e tij nuk i përket më atij, ai nuk i ka më vuajtjet e posedimit. Kur fëmijët nuk na përkasin më, nuk vuajmë më dhembjet e zotërimit.

Ajo që them është në vibrim, jo në një mënyrë psikologjike të të kuptuarit. Ajo që është e vështirë për t'u përcjellë me fjalë është realiteti i dridhjes. Ajo që është e lehtë për t'u përcjellë me fjalë është forma.

Prandaj nuk është kurrë ajo që them që dua të them. Është ajo që nuk mund të them se dua të them, por kam fuqinë ta them, sepse kam fuqinë e vibrimit. Prandaj prisni që vibrimi të kuptojë fjalën që e përmban atë para se të hidhëni në formë dhe të thyeni sqepin tuaj dhe të bëheni një kultivues.

Gjithçka mund të thuhet, edhe ajo që nuk mund të kuptohet, është vetëm një çështje për ta thënë në një mënyrë të caktuar. Dhe ju uroj të gjithëve, një ditë, që të mos i përkisni më vetes, të mos e ndjeni më veten tuaj, të mos e shihni më veten tuaj, të mos e dini më se çfarë është "Unë" juaj, të mos e dini më se çfarë është "egoja" juaj, ju uroj gjithë këtë. Por derisa të vijë ajo ditë, dije se gradualisht po shkon drejt saj. Dhe çdo gjë që ju them ndër

vite do të shërbejë për t'ju bërë të kuptoni nuancat e këtij realiteti gjithnjë e më mirë.

Ne kemi përshtypjen, Burra të Tokës, se në çdo moment të jetës sonë, ne mund të vendosim veten diku në jetën tonë, se kjo përshtypje është aq e fortë sa krijon, brenda nesh, një energji, një emocion, dhe ky emocion automatikisht na burgos. Njeriu burgos veten çdo ditë, për arsytet më të mira në botë; Për fat të mirë, ndryshe nga ç'tha Sokrati, njeriu nuk mund ta njohë veten. E mrekullueshme, filozofia e njeriut; Të mrekullueshme, filozofitë, sepse kanë arritur t'i japin Njeriut shpresën e asaj që duhet të bëhet, pa i dhënë atij mjetet për të arritur atje.

Filozofia është në rregull, sepse nxjerr një dhëmb për t'ju dhënë një tjetër, por ndërgjegjja është edhe më e hollë, sepse i nxjerr të dy dhëmbët dhe nuk ju ka mbetur asnjë.

Kështu që për fundin e periudhës, do të doja të shpjegoja se si Njeriu dëmton veten pa e kuptuar.

Pra, ato që ju i quani probleme, ato janë të rëndësishme; Ato janë të rëndësishme deri ditën që nuk janë më të rëndësishme. Dhe dita kur ata nuk kanë më rëndësi është dita kur ju vetë arrini të shkatëroni shkaqet dhe arsyet e tyre. Dhe shkatërrimi i problemeve është krejtësisht i lidhur me vullnetin tuaj, me aftësinë tuaj për të rrëzuar energjinë e vullnetit tuaj në planin material të jetës suaj.

Dhe ajo që është më okulte në udhëzimin e ri është se vullneti i njeriut nuk është ai që ishte në të kaluarën. Në të kaluarën, në racën e lashtë, vullneti i njeriut ishte produkt i drejtpërdrejtë i dëshirës së tij egoiste, ndërsa në të ardhmen, vullneti i Njeriut është produkt i konfliktit midis vuajtjes së tij dhe vullnetit të Frymës që vendos kushtet e vuajtjes.

Dhe kur Njeriu ka vuajtur aq sa të kuptojë, brenda vetes, limitin, ose domosdoshmërinë e një kufiri për këtë vuajtje, ai rrëzon brenda vetes këtë energji që bëhet vullneti i tij dhe në atë moment, Njeriu përfiton nga vullneti i Frymës dhe është në atë moment që ai mund të shkatërrojë të gjitha kushtet që në të kaluarën shërbyen për të krijuar probleme brenda tij.

Ju këshilloj që të gjitha problemet e jetës suaj të krijohen në të gjitha aspektet e tyre, në të gjitha kushtet e tyre, nga Inteligjenca e Lartë brenda jush. Për evolucionin tuaj, për Njeriun e së nesërmes, kjo lojë duhet të ndalet; Inteligjenca brenda tij, vullneti, fuqia e të cilit nuk e njeh, duhet të balancojë vetveten, në mënyrë që në një moment, në jetën e tij në rritje, në jetën e tij të ndërgjegjes, të arrijë të zvogëlojë në zero fuqinë e Shpirtit mbi mendjen e tij.

Dhe kur Njeriu ka fuqi vullnetare të mjaftueshme, vullnet të vërtetë, ai është në gjendje të zvogëlojë fuqinë e Frymës mbi mendjen e tij në zero, dhe kjo është kur Njeriu bëhet Mbinjeriu.

Në kuadër të këtij shpjegimi, mund të shikojmë fenomenin e problemeve, duke e çuar atë në një shkallë më të lartë të të kuptuarit, në kuptimin që mund të eliminojmë nga kjo përvojë, faktorin e rastësisë, të udhëzohemi në faktin se në këtë përvojë, ajo që na mungonte ishte inteligjenca e prodhuar nga vuajtjet që na penguan të jetonim vullnetin tonë real, Sepse edhe një herë vullneti ynë nuk kishte qenë produkt i konfliktit mes Frymës dhe vetvetes.

Dhe ky udhëzim, që njeriu po merr sot, është krejtësisht i ri në planetin Tokë, sepse kurrë më parë një Njeri nuk ka qenë në gjendje, as nuk ka dashur, as nuk ka dëshiruar, në kuadrin e ndonjë mandati si iniciator në planet, për të shkatërruar plotësisht fuqinë e Shpirtit mbi emocionin e mendjes së Njeriut.

Dhe pikërisht në këtë përvojë u vendos që, për t'u çliruar nga emocionin i

shpirtit të Njeriut, Njeriu duhej t'i nënshtrohej përgjithmonë zgjedhës së Frymës, në mënyrë që të transmutonte, nëpërmjet shkrirjes, emocionin e frymës. Dhe kur emocioni i frymës u transmutua, Njeriu nuk ishte më i vdekshëm, por i pavdekshëm. Dhe kur njeriu është në mbretërinë e të pavdekshmëve, ai nuk i nënshtrohet më ligjeve të Frymës, sepse ai është vetë Frymë në materie.

Rëndësia e të kuptuarit se problemet, një ditë në jetën tuaj, duhet të ndalen plotësisht, të neutralizohen, të shkatërrohen, të pengohen të zënë rrënjë.

Dhe në shprehjen e vazhdueshme të përvojës suaj të përditshme, ku lindin probleme, majtas dhe djathtas, në raport me një qytetërim të pavetëdijshëm, njerëz të pavetëdijshëm, ekziston për Shpirtin një terren shumë i gjerë në të cilin ju, si individ, duke zotëruar edhe një mendje, duke zotëruar edhe një vullnet, duke zotëruar gjithashtu dashurinë dhe inteligjencën, jeni të detyruar në një moment të kuptoni se fuqia nga lart duhet të zbresë në nën-aeroplanët e realitetit dhe të thyhet një herë e përgjithmonë për Të gjitha, në një mënyrë të fundit, zinxhirët e karmas.

Njeriu nuk duhet të vuajë më, Njeriu nuk do të vuajë më, por Njeriu, i cili nuk do të vuajë më, do të vuajë më parë në konfliktin që duhet të ekzistojë midis tij dhe Frymës. Dhe është ky manifestim, në realitetin e tij të përditshëm, që ai do të përjetojë atë që unë di.

Dhe ata që kanë përjetuar atë që di unë, e kanë kuptuar atë që di dhe e kanë kuptuar se ajo që kanë kuptuar është e përsosur. Sepse Njeriu i së nesërme nuk është më i racës së pestë dhe ligjet e Frymës që zbatoheshin në garën e pestë nuk do të zbatohen më për të. Pra, Njeriu i së nesërme duhet ta kuptojë jetën në një mënyrë krejt tjetër të Plakut.

Dhe kur them se Njeriu i së nesërme duhet ta kuptojë jetën në një mënyrë krejtësisht të ndryshme, krejtësisht të re nga Plaku, e kam fjalën pikërisht për këtë. Në mënyrë që në zanatin, në tranzicion, Njeriu i sotëm duhet të mësojë të mos shikojë prapa, ose në terma të ndryshëm, Njeriu i së nesërme duhet të mësojë të mos shikojë prapa Plakun.

Njeriu i së nesërme duhet të mësojë të jetojë jetën e së nesërme, sot, dhe të mos jetojë më jetën e tij, sot, bazuar në prirjet që kishte dje. Dhe kjo gjendje është absolute dhe do të jetojë nga Njeriu i së nesërme. Dhe njerëzit e së nesërme, të cilët do t'i kenë jetuar këto kushte dhe do të kenë kuptuar ligjet e këtyre kushteve të reja, do të kenë fuqinë të pavdekshëm lëndën e tyre materiale.

Nëse keni vizionin për t'i shkatërruar, tashmë keni vizionin për t'i kapërcyer ato. Nëse tashmë keni vizionin për t'i shkatërruar ato, keni vizionin për të kapërcyer natyrën tuaj. Por së pari duhet të jesh brenda, sepse ky vizion nuk është një vizion psikologjik, ky vizion është një realizim i fuqishëm brenda vetes, egocentrik brenda vetes, gjë që vjen si pasojë e faktit se, në një moment të jetës tënde, ke kuptuar absurditetin e jetës së vjetër.

Dhe pasi të keni kuptuar absurditetin e mënyrës së vjetër të jetesës, do të jeni si unë, vetëm, i vetmuar, i lidhur vetëm në Shpirt me ata që kanë të njëjtin Shpirt, dhe gati për çdo eventualitet, që do të thotë gati për të marrë çdo vibrim, i cili duhet të ngjallë tek vetja energjinë e nevojshme për të bërë kontakt dhe për të punuar me forcat e të padukshmes.

Pra, problemet e sotme, problemet e çdo dite, janë shumë, shumë më të mëdha se ç'mund ta imagjinoni, por ato janë të mëdha nëse nuk i dini ligjet e reja.

Nëse nuk i dini ligjet e reja që nuk kanë më rëndësi, ato nuk kanë rëndësi, ato janë thjesht një zgjedhë, një bezdi, që ju të jetoni me të gjithë jetën.

Por nëse i njihni ligjet e reja dhe zbatoni ligjet e reja, do të shkatërroni mënyrën se si jeta është ndërtuar rreth jush dhe pak nga pak, do të filloni të jetoni një jetë krejtësisht të re, nuk them të re, sepse ka një ndryshim midis

një jete të re dhe një jete krejt të re. Një jetë e re është ajo që është ndryshuar në jetën e vjetër. Një jetë krejt e re është një jetë që nuk ka të bëjë fare me jetën e vjetër.

Dhe kur Njeriu jeton një jetë krejt të re, ai nuk është në gjendje të abonohet në jetën e re, sepse iluzioni i ndryshimit të formës mes të dyve është po aq i madh sa jeta e vjetër, për jetën e re.

Por kur njeriu jeton jetën krejt të re, ai është krejtësisht në një kohë tjetër, dhe nuk ka të drejtë për asgjë tjetër përveç vetes.

Dhe kur Njeriu kupton se nuk ka të drejtë për asgjë tjetër përveç vetes, ai i kupton kushtet absolute të jetës krejt të re. Dhe nuk është nëpërmjet inteligjencës dhe intelektit që ai mund ta jetojë këtë jetë dhe ta kuptojë atë, kjo është nëpërmjet vibrimit brenda tij, që organizon mendjen e tij, emocionet e tij, vitalin dhe materialin e tij.

Një jetë krejt e re është një jetë krejtësisht e re. Është një jetë që nuk të përket ty. Është një jetë që është procesi, ky është rezultati, ky është manifestimi, i Energjisë brenda teje, i përcaktuar nga fuqia brenda teje për ta marrë atë. Në jetën krejt të re, egoja nuk shihet, ose shihet gjithnjë e më pak; Në jetën krejt të re, personaliteti nuk ndihet, ose ndihet gjithnjë e më pak; Në jetën krejt të re, vetëm shpirti ekziston në harmoni vibratore me egon, e cila është në harmoni vibratore me personalitetin, në mënyrë që të formohet një bosht, dhe përmes këtij boshti kalon Energjia e rrymës së rrezeve të cilës ju është caktuar, dhe është nga kjo Energji që ju jetoni; Është kjo Energji me të cilën ushqehesh; Është kjo Energji që ju përdorni për të zbritur në materie, Shpirti i Perëndisë.

Dhe kur në jetën krejt të re, Njeriu zbret në materie, Shpirti i Perëndisë: çdo frymë që është kundër saj dhe çdo frymë që është kundër Dritës së këtij Shpirti, nuk mund të depërtojë në hapësirën ku ky Njeri evoluon dhe përparon, sepse kjo hapësirë është e pacënueshme, sepse kjo hapësirë është Dritë.

Kështu që po ju shpjegoj gjëra të thjeshta, të përditshme: po flas për probleme, dhe po përpiqem t'ju bëj të kuptoni rëndësinë e problemeve, për t'ju dhënë një perspektivë që nuk është njerëzore, por rezultat i një ndërgjegjësimit total për realitetin e ligjit të Shpirtit.

Kur them, vendos sëpatën do të thotë të shkatërrosh shkakun e vuajtjes, është një mënyrë për të shprehur këtë ligj, por shumë, që në fillim për shkak të mungesës së përvojës, kanë futur sëpatën dhe kanë prerë gishtin, por kjo është pjesë e përvojës, dhe me përvojë mëson të fusësh sëpatën dhe të mos i presësh gishtat askujt.

Ndërgjegjja është krijuese, jo shkatërruese; Ndërgjegjja është harmoni. Problemet e përditshme, problemet tuaja, janë iluzione, të krijuara nga mendja brenda jush, për t'ju shëtitur në rrjedhën e emocioneve tuaja, dhe ashtu si trofta, ju e kaloni kohën duke hopping rreth.

Kur them se Njeriu i së nesërmes nuk do t'i përkasë vetes, po flas një nga të vërtetat më të mëdha të panjohura për Njeriun e lashtë. Njeriu i së nesërmes nuk do t'i përkasë vetes dhe tashmë në përvojën tuaj, keni pasur momente kur keni ndjerë se nuk i përkisni vetes. Kjo vetëdije është shumë e madhe dhe po bëhet gjithnjë e më e madhe.

Dhe kur nuk i përkasim më vetes që ndihemi mirë me veten; Për sa kohë që i përkasim vetes, ne jemi të gozhdur në lëkurën tonë, por kur nuk i përkasim më vetes, ndihemi mirë me veten. Por egoja nuk e do këtë, sepse egoja duhet t'i përkasë të jetë e sigurt se ekziston në mendje, se ndihet në emocione, se jeton në material; Egoja duhet të jetë e sigurt se është gjallë. Gruaja duhet të jetë e sigurt se burri i saj e do atë, burri duhet të jetë i sigurt se gruaja e tij është besnike; Duhet të jemi të sigurt, por kjo siguri është efemerale.

Por kur dy qenie jetojnë në jetë dhe njëra nuk i përket vetes dhe tjetra nuk i përket vetes, as njëra nuk i përket tjetrës dhe kur një burrë nuk i përket më gruas së tij dhe gruaja e tij nuk i përket më atij, ai nuk i ka më vuajtjet e posedimit. Kur fëmijët nuk na përkasin më, nuk vuajmë më dhembjet e zotërimit.

Ajo që them është në vibrim, jo në një mënyrë psikologjike të të kuptuarit. Ajo që është e vështirë për t'u përcjellë me fjalë është realiteti i dridhjes. Ajo që është e lehtë për t'u përcjellë me fjalë është forma.

Prandaj nuk është kurrë ajo që them që dua të them. Është ajo që nuk mund të them se dua të them, por kam fuqinë ta them, sepse kam fuqinë e vibrimit. Prandaj prisni që vibrimi të kuptojë fjalën që e përmban atë para se të hidheni në formë dhe të thyeni sqepin tuaj dhe të bëheni një kultivues.

Gjithçka mund të thuhet, edhe ajo që nuk mund të kuptohet, është vetëm një çështje për ta thënë në një mënyrë të caktuar. Dhe ju uroj të gjithëve, një ditë, që të mos i përkisni më vetes, të mos e ndjeni më veten tuaj, të mos e shihni më veten tuaj, të mos e dini më se çfarë është "Unë" juaj, të mos e dini më se çfarë është "egoja" juaj, ju uroj gjithë këtë. Por derisa të vijë ajo ditë, dije se gradualisht po shkon drejt saj. Dhe çdo gjë që ju them ndër vite do të shërbejë për t'ju bërë të kuptoni nuancat e këtij realiteti gjithnjë e më mirë.

Ne kemi përshtypjen, Burra të Tokës, se në çdo moment të jetës sonë, ne mund të vendosim veten diku në jetën tonë, se kjo përshtypje është aq e fortë sa krijon, brenda nesh, një energji, një emocion, dhe ky emocion automatikisht na burgos. Njeriu burgos veten çdo ditë, për arsyet më të mira në botë; Për fat të mirë, ndryshe nga ç'tha Sokrati, njeriu nuk mund ta njohë veten. E mrekullueshme, filozofia e njeriut; Të mrekullueshme, filozofitë, sepse kanë arritur t'i japin Njeriut shpresën e asaj që duhet të bëhet, pa i dhënë atij mjetet për të arritur atje.

Filozofia është në rregull, sepse nxjerr një dhëmb për t'ju dhënë një tjetër, por ndërgjegjja është edhe më e hollë, sepse i nxjerr të dy dhëmbët dhe nuk ju ka mbetur asnjë.

Kështu që për fundin e periudhës, do të doja të shpjegoja se si Njeriu dëmton veten pa e kuptuar.